

บทที่ 475
7 สัปดาห์ 7 คน

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ในเดือนมี.ค. ถึง เม.ย. 2023 ที่ผ่านมา เป็นช่วงเวลาที่ลูกอยู่ต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ ลูกสาวจัดให้ไปแสวงบุญในประเทศต่างๆ ทั้งยุโรปและเอเชีย ทั้งได้ดื่มด่ำในความศักดิ์สิทธิ์ตามความเชื่อในศาสนาเรา และได้เที่ยวสนุกสนานไปด้วย

แต่ในระหว่างเดือนเศษที่ลูกอยู่ต่างประเทศนั้น มีข่าวอย่างต่อเนื่องที่ทำให้ลูกต้องตกใจและเสียใจระคนกันตลอด ยิ่งในสมัยนี้ การสื่อสารอยู่แค่ปลายนิ้ว เปิดมือถือขึ้นมาก็ทราบข่าวที่เกิดขึ้นทั่วโลกในเวลาเกือบทันที

จากต้นเดือนมี.ค. ถึงกลางเดือนเม.ย. 2023 รวมราวๆ 7 สัปดาห์ ลูกทราบข่าวการจากโลกนี้ไปของเพื่อนฝูง และคนที่ลูกรู้จักถึง 7 คน!

ในจำนวน 7 คนนี้ มีเพียงคนแรกที่ย่างอายุมากกว่าลูกและได้เจ็บป่วยมาสักระยะหนึ่ง พบกันครั้งสุดท้ายในเดือนธ.ค. 2022 ในงานเลี้ยงงานหนึ่ง เธอยังดูแข็งแรงและยังได้ชวนลูกไปร่วมองค์กรที่เธอเป็นประธานอยู่ในขณะที่ทราบข่าวการจากไปของเธอ ลูกอยู่ในอาสนวิหารแห่งหนึ่งในยุโรป ลูกตกใจพอสมควรและได้สวดอธิษฐานภาวนาในขณะนั้นเลย ขอพระเป็นเจ้าโปรดรับดวงวิญญาณของเธอไปอยู่กับพระองค์บนสวรรค์ด้วยเทอญ

แต่อีก 6 คน ส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่าลูกและจากไปด้วยสาเหตุที่ไม่ควรเป็น ทำให้ลูกคิดถึงสุภษิต์จินบทหนึ่งที่ตอนเล็กๆ คุณแม่ของลูกชอบพูดให้ฟังอยู่เสมอๆ ว่า “การเกิดนั้นมีวิธีเดียว แต่การตายมีเป็นร้อยวิธี”

ล่าสุด มีผู้ใหญ่ที่ลูกเคารพนับถือท่านหนึ่ง อายุ 82 ปี ยังแข็งแรง ตีกอล์ฟทุกสัปดาห์ เป็นประธานและเจ้าของกิจการหลายแห่ง ทุกๆ วันตรุษจีน ลูกจะโทรไป “ไปเจีย” ท่านด้วยความรักนับถือ เราไม่ได้เจอกันมาหลายปี เพราะโควิด-19 และได้นัดกันว่าจะไปรับประทานอาหารด้วยกันเดือนนี้ แล้วลูกก็ได้รับข่าวด้วยความตกใจว่า เมื่อปลายเดือนก่อน ท่านได้พลัดตกลงจากเก้าอี้สูง ขณะนี้อยู่ใน ICU มาเดือนเศษแล้ว ...

เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวลูกในเดือนสองเดือนที่ผ่านมาทำให้ลูกมารำพึงกับตัวเองว่า “ความหมายของชีวิตคืออะไร?”

ปีที่ลูกมีอายุขึ้นเลข 7 ลูกพูดกับลูกๆ และเพื่อนๆ ว่า ลูกรู้สึกว่ามีอายุจะขึ้นเลข 7 แต่ความรู้สึกและกำลังวังชาในการรับใช้พระเจ้ายังเหมือนคนวัยเลข 5 ลูกชอบพูดว่าระยะเวลา 20 ปีที่ลูกต้องถูกฝังใต้ดินนั้น ได้ถูกตัดทิ้งไปไม่นับ ลูกจึงรู้สึกยังเป็นคนวัยเลข 5

มาถึงนี้เวลาไปผ่านไปอีก 4 ปี ลูกก็ยังรู้สึกเหมือนเดิมคือ เปี่ยมไปด้วยความกระตือรือร้นในการรับใช้พระเจ้า รับใช้เพื่อนมนุษย์ พุดง่าย ๆ ลูกไม่เคยคิดว่าตัวเองอยู่ในวัยสาว.แล้วนั่นเอง

เหตุการณ์ที่ผู้ใหญ่ท่านนี้ตกจากเก้าอี้สูง เพราะอะไร?

ลูกกลับมามองตัวเอง ลูกคิดว่าลูกยังแข็งแรง มีกำลังวังชาในการรับใช้พระเจ้าอย่างเหลือล้น โดยไม่ได้มองตัวเองอยู่ในวัยไหนแล้ว เช่นนี้เรียกว่า เป็นการดำรงชีวิตอย่าง “ประมาท” หรือไม่?

ลูกสาวดกาวนาทุกวัน ขอให้พระจิตเจ้าทรงนำลูกในการดำรงชีวิตอย่างมี “สติ” แล้วการดำรงชีวิตในวัยนี้ อย่างมีสติ คืออย่างไร?

แล้วลูกก็สรุปกับตัวเองว่า ในวัยไหนๆ เราต้องเข้าใจและยอมรับความจริงของชีวิตตามวัยของเรา ในวัยสาว เช่นนี้ ในด้านกายภาพต้องดูแลตัวเอง ดูแลสุขภาพให้แข็งแรง ด้านหลักปฏิบัติง่าย ๆ 5 ข้อ คือ ทานอาหารให้ถูกหมู่เหล่า ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ หาทางให้ถูกแดดอ่อนๆ ทุกวัน พักผ่อนให้เพียงพอ และหาเรื่องในหัวเราะอย่างสม่ำเสมอ

ในด้านการดำรงชีวิต เราต้องรับใช้ความจริงของชีวิตให้ได้ว่า ในวัยนี้ สำหรับผู้ที่เคยมีตำแหน่งหรือยศถาบรรดาศักดิ์ สपोर्टไลต์ได้เปลี่ยนมุมฉายแสงแล้ว ความสว่างจำไม่ได้ฉายมาที่ท่านเหมือนเดิมแล้ว ความเป็นปู่ย่าตายาย ไม่เหมือนกับความเป็นพ่อหรือแม่ การเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนเป็นของพ่อแม่ ไม่ใช่หน้าที่ของปู่ย่าตายาย การเป็นอากงอาม่า คือเป็นผู้ที่รัก ชม ให้กำลังใจ ให้สิ่งที่ดี ฯลฯ แก่หลาน 😊

ต้องรู้จักมองข้ามและก้าวข้ามสิ่งต่าง ๆ รวมทั้งคนที่ไม่หวังดีต่อเรา ทำให้เราเจ็บปวด และสำคัญที่สุด ต้องสามารถก้าวข้ามตัวเองให้ได้ ในหลายๆ กรณี

เหนือสิ่งใดทั้งหมด ในฐานะลูกของพระองค์คนหนึ่งที่ยึดพระองค์เป็นหลักในการดำรงชีวิตอย่างเหนียวแน่น ตั้งแต่ลูกค้นพบพระองค์ ยิ่งวัยมากขึ้น เรายังต้องหาเวลาเงียบ ๆ เพื่ออยู่ลำพังกับพระองค์ทุก ๆ วัน จะมากจะน้อยก็แล้วแต่ตารางเวลาของชีวิตของแต่ละคน แต่เป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญที่สุด!!!

เมื่อวานนี้ มีการเลี้ยงรุ่นของหลักสูตรหนึ่ง เพื่อนๆ ได้เชิญให้ลูกขึ้นไปพูดให้ฟังถึงมูลนิธิที่ลูกได้ก่อตั้งขึ้นเพื่อนำอาหารที่เหลือจากวงจรธุรกิจไปแจกจ่ายให้แก่ผู้ยากไร้ เพื่อระดมทุนให้แก่มูลนิธิ ลูกได้สรุปตอนจบว่า ทุกวันนี้ ตอนตื่นนอน ลูกจะรู้สึกว้าววันนี้เป็นวันมีค่า เพราะเวลานี้สำหรับลูกได้น้อยลงไปอีก 1 วันแล้ว ลูกจึงจะทำความดี ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ให้มากที่สุด เพื่อว่าหากพรุ่งนี้ลูกล้มตั้น ลูกก็ได้ดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่าแล้ว

เพื่อนๆ ระดมทุนให้เกือบ 6 หลัก 😊

ลูกได้ตั้งปณิธานไว้กับตัวเองว่า ลูกจะขอรับใช้พระองค์อย่างเต็มที่ อย่างสุดความสามารถและสุดกำลัง ตามวัยและตามกำลังวังชาที่มี แต่อย่างไม่ประมาทและขอพระองค์ทรงนำลูกตามน้ำพระทัยของพระองค์ ตลอดเวลาที่เหลือบนโลกนี้ของลูกเทอญ

“คืนนี้ เราจะเรียกชีวิตเจ้าไปแล้ว สิ่งที่เจ้าได้เตรียมไว้ จะเป็นของใครเล่า? คนที่สะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตนเอง และไม่เป็นผู้มั่งมีเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้า ก็จะเป็นเช่นนี้” ลูคา 12:20

อาแมน

ลูกขอพร: อดคิดน่ะ

www.moving-themountain.com

